898/12-5

Den 3. september 2012 blev i sag nr. 82.108:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt skybrudsskade på en række passepartouter og rammer.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at de beskadigede genstande ikke er en del af klagerens private indbo.

I brev vedlagt klageskema af 20/2 2012 har klageren bl.a. anført:

> "Jeg bor … hvor skybruddet den 2. juni 2011 medførte oversvømmelse af kælderen.
> Jeg fik beskadiget mange ting og GF-Forsikring har ikke villet godtage min forklaring om, de passepartouter og rammer, jeg har fået beskadiget er private. GF-Forsikring hævder dermed, at hovedparten af de beskadigede effekter er en del af min fotografiske virksomhed.
>
> Mit første argument er:
> I min fotografiske virksomhed har jeg fire udstillinger i cirkulation. To meget store udstillinger, som opbevares på Det Nationale Fotomuseum på Den Sorte Diamant/Det Kgl. Bibliotek, når de ikke udstilles og de to mindre udstillinger, der er pakket i flightcases og står i min garage.
> Til min kælder er der kun en smal trappe og det har simpelthen aldrig været attraktivt for mig at bruge kælderrummet til andet end pulterkammer til opbevaring af min afdøde kones ting og mine egne gamle ting og billeder.
>
> For at gøre min klage mere læsevenlig, vil jeg i resten af brevet hovedsagelig bruge betegnelsen 'billeder' om de beskadigede effekter selv om den korrekte betegnelse retteligt er passepartout'er og rammer.
> Det fremgår af policen, at 'kunstværker' er *særligt indbo* og dermed ikke omfattet af forsikringen. Denne specifikke udskillelse har jeg kendt siden jeg tegnede forsikringen og har derfor

fra dag et været klar over, at billederne (som værker) ikke er omfattet af min indboforsikring. Jeg har derfor kun anmodet GF-Forsikring om at få erstattet de faktiske omkostninger ved at genetablere dem i syrefri passepartout, syrefrit bagpap og i enkelte tilfælde rammer med glas.
De relevante 'billeder' for denne sag

1) optræder ingen steder i mit regnskab
2) der kan ikke findes spor efter dem i mit regnskab
3) og de er ikke værdiført nogen steder i mit regnskab.

De 'billeder', der blev ødelagt af skybruddet, er 'billeder', som jeg i årenes løb har gemt til mig selv. (Som når en modeljernbaneentusiast gemmer sit gamle legetøj i kælderen med en svag ide om engang at tage det frem når han bliver pensionist).
Jeg har - lige fra jeg tegnede forsikringen - vidst, at var en privat indboforsikring' og har derfor ikke inddraget effekter, der kunne være virksomhedsrelateret.
Men fordi man driver virksomhed fra privatadressen, behøver man jo ikke at blande sin virksomhed og sit private liv sammen.
Og jeg har en skarp opdeling.
Dét, at man har sammenfald mellem arbejde og hobby, diskvalificerer vel ikke en som forsikringstager og gør en retsløs? En person som har dette sammenfald af arbejde og hobby, kan vel som alle andre forsikre sine private ting?
Er en snedkers spisebord ikke privat, hvis det står i hans stue? Har en skrædder ingen private habitter?
Dokumentationen for, at det udelukkende er mine private 'billeder', som jeg har opført i min skadesanmeldelse er, at de samme billeder også stod i mit private kælderrum på … da jeg indtil 2006 havde et stort studio i … hvor jeg virkelig havde haft plads til dem, hvis de havde været en del af min virksomhed.

Jeg vil igen understrege, at jeg ikke har anmodet GF-Forsikring om erstatning i forhold til billedernes kunstneriske værdi, men kun om økonomisk kompensation for at bringe rammer og passepartout'er tilbage i den forfatning, de var i før skybruddet.
De fleste af billederne var i passepartout med bagpap og lå indpakkede i bobleplast og papir. Det ulykkelige er, at den plast, som var tænkt som en beskyttelse af billederne forvandlede sig til en fugtfælde. Det vand, der kom ind i pakkerne, kunne ikke komme ud igen og da jeg fik dem pakket ud, var alle passepartout'erne ødelagt.

Mine …billeder, som har en stor affektionsværdi for mig og som udgør en stor del af det samlede antal skadede billeder, er en gave til mig fra Fotofestivalen .... Jeg har ikke som virksomhed betalt for hverken kopiering eller indramning. Jeg har ingen bilag eller fratrukket moms i mit regnskab, der relaterer til disse billeder. De er kopieret og indrammet i Paris og efter endt udstilling foræret til mig. De er mine helt private billeder og har ligget indpakket i min kælder siden 2002 og kun skybruddet gjorde det aktuelt, at pakke dem ud.

Billederne fra … Museum (15 i 70 x 130 cm. og 17 i 45 x 65 cm), er også en gave. Indramningen i passepartout er bekostet af … Museum, som efter endt udstilling forærede dem til mig. De er mine helt private billeder og har ligget indpakket i min kælder siden 2003 og kun skybruddet gjorde det aktuelt, at pakke dem ud.

GF-Forsikring har hævdet et argument om, *at billederne ikke kan anses som private gaver, når jeg ikke har orienteret skat om, at jeg har modtaget sådanne gaver.* Til dette vil jeg sige, at Skat sandsynligvis ville have betragtet mig som idiot, hvis jeg havde meddelt dem, at jeg havde fået foræret 94 stykker syrefrit pap med huller i varierende størrelser og at jeg ønskede disse papstykker beskattet som gaver. (Jeg har i øvrigt først erkendt passepartout'ernes vær-

di efter oprydningen). Det ligner på alle måder et argument, som GF's juridiske afdeling har forsøgt sig med i mangel af bedre argumenter...
Det må afvises blankt, at det kan spille ind i vurderingen.

De 19 landskabsbilleder fra … er indrammede og bag glas. Jeg har ikke selv betalt for indramningen, men er ikke i stand til at rekonstruere, hvem der har betalt. Billederne blev udstillet i Fotografisk … og har ikke siden været udstillet. Jeg ville ikke kassere dem eller bruge plads på at opbevare dem i … dengang, så jeg tog dem med hjem til … hvor jeg har anvendt nogle af dem til udsmykning i mit hjem. Resten blev sat i kælderen, hvor de også stod, da jeg flyttede min virksom hjem efter min kones død. De er helt ødelagte.

Indramningen af …billederne er betalt af …konsortiet og efter endt udstilling, var der ingen anvendelse for dem. I stedet for at smide dem ud, tog jeg dem med hjem i min private kælder i 2002, hvor de også var opbevaret, da jeg flyttede min virksomhed hjem i 2006. (Jeg har i øvrigt fejlagtigt opgjort dem til 34, men er i realiteten er der kun 17. Der er nemlig 17 passepartouter i 100x100 cm., men der er to billeder i hvert passepartout og selv om det er dyrere, at skære to huller end et, korrigerer jeg anmeldelsen ned til: 17.

…-serien afstår jeg fra at anmelde.
Jeg har efterfølgende opdaget, at jeg ikke kan udelukke, at der kan findes spor af dem i mit regnskab.

Desuden har jeg talt med mine døtre om min afdøde kones ting. De mener, at der mageligt, kan have været for mere end 10.000 kr. stof i de to flyttekasser.

Min korrigerede opgørelse lyder:

94 billeder i passepartout med bagpap: (17 i formatet 100 x 100 cm., 15 i formatet 70 x 130 cm., 17 i formatet 45 x 65 cm., 32 i formatet 60 x 80 cm., 6 i 60 x 85 cm., 7 i formatet 45 x 65 cm.).

27 indrammede billeder med museumsglas (5 i formatet 105 x125 cm., 18 i formatet 85 x 100 cm., 4 i forskellig størrelse).
…
Jeg har fotodokumentation af samtlige beskadigede billeder. Jeg har optalt det til 94 passepartouter og 27 indramninger. Dertil kommer:

3 kasser bøger a 8 stk. = 24 bøger (P.O.V. og Eftersyn).
To madrasser.
To flyttekasser med stof.
Flere kasser med min kones videobånd.

Min korrigerede opgørelse ser således ud:

94 passepartout x 600,- kr =	56.400 kr.
27 rammer med museumsglas x 1250 =	33.750 kr.
Bøger, madrasser, videobånd, stof =	20.000 kr.
Hjælp til oprydning i kælderen =	6.000 kr.
I alt ……..	**116.150 kr.**

GF-Forsikring har afgjort, at ingen af mine billeder (læs: passepartout'er) kan være dækket af min private indboforsikring og spist mig af med symbolske 20.000 kr. i erstatning.

Det er en afgørelse, jeg på det skarpeste må protestere imod.
Det vár mine private billeder, som jeg havde gemt i mit pulterrum i kælderen. Havde jeg ikke i sin tid taget dem med hjem fra mit værksted i … var de blevet smidt ud, for jeg havde ingen planer med dem. Jeg smed billeder ud dengang, men de i denne sag nævnte, tog jeg med hjem til mig selv på …
Jeg havde plads til dem på mit værksted dengang, men de havde udspillet deres funktion. Alle billeder, jeg omtaler i min skadesanmeldelse, har ligget i mit private kælderrum på … i mere end 10 år! At jeg flytter min virksomhed hjem i 2006 kan da ikke betyde, at de ting der indtil da, var private, pludselig bliver en del af min virksomhed. Er mit køleskab i køkkenet eller mit spisebord i stuen også blevet en del af min virksomhed, fordi jeg flyttede hjem? Kan man ikke få anerkendt sin hobby som en privat fritidsbeskæftigelse, hvis der er sammenfald mellem ens profession og ens hobby?
Mit kælderrum på … bruger jeg kun til private ting. Alle mine professionelt relevante udstillinger er opbevaret andre steder."

Dertil har selskabet i brev af 16/3 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

"Klagen vedrører selskabets afvisning af 94 passepartout og 27 rammer med museumsglas til en ifølge kunden samlet værdi af kr. 90.150,00.

Det fremgår af taksators rapport, at:
'Forsikringstager er professionel fotograf. Han tager billeder, får dem indrammet og laver udstillinger rundt om i verden.

Indramningen af billederne bliver som regel altid bekostet/betalt af de steder, hvor billederne bliver udstillet. Vores forsikringstager har således ingen direkte udgift til fremstilling af billederne bortset fra selve foto udgiften.

Forsikringstager oplyser, at når udstillingerne er færdige, så bliver billederne opbevaret i flight cases i nogle år, hvor han så håber på, at billederne bliver udstillet igen.

Efter nogen år bliver billederne så lagt i kælderen i kælderrummet (pga pladsmangel) og det er her, at forsikringstager mener, at billerne overgår til privat, idet billederne så ikke bruges mere til udstillinger.

Jeg har meddelt forsikringstager, at jeg er af den opfattelse, at der er tale om erhverv og ikke om almindeligt privat løsøre, og det er årsagen til, at forsikringstager har ændret sin anmeldelse (brev af 11/8), hvor hans krav går ned fra 169.000,- kr. 111110.150,- kr., idet han har trukket de billeder ud der stadig er aktive i udstillinger.'

Det er selskabets opfattelse, at der er tale om en højst usædvanlig sag med en meget stærk indikation af erhverv, erhvervsmæssig anvendelse og erhvervsmæssig karakter og art, hvorfor sagen har været drøftet internt med selskabets revisor, taksator og selvfølgelig forsikringstager.

Ifølge selskabets interne revisor skal gaver af en så stor værdi beskattet, uanset der er tale om gaver til erhverv eller til privat person. Det bør således kunne bekræftes af skat, at forsikringstager som privat person har modtaget og betalt skat for disse.

At vores forsikringstager ikke har foretaget korrekt indberetning til skat er selvfølgelig ikke afgørende for selskabets dækning, men det kunne selvfølgelig løfte forsikringstagers bevisbyrde for, at ejerskabet af billederne var overgået fra virksomhed til privat.

Det er således selskabets opfattelse, at forsikringstagers virksomhed, indtil andet er bevist, må anses for at være modtager og ejer af disse gaver fra diverse udstillingssteder, og at ejerskabet af billederne ikke automatisk overgår til forsikringstagers private indbo med den begrundelse, at billederne ikke længere anvendes til udstilling, og fordi de flyttes fra tidligere virksomhedsadresse til den private bolig. Billederne må i så fald kunne sammenlignes med et varelager eller andet løsøre, som ikke længere anvendes i virksomhedens drift.

Vi skal i den anledning henlede nævnets opmærksomhed på forsikringstagers klage til nævnet, side 4 linje 22, hvoraf det fremgår, at *'havde jeg ikke i sin tid taget dem med hjem fra mit værksted i … var de blevet smidt ud, for jeg havde ingen planer med dem.'* Det er således bemærkelsesværdigt, at forsikringstageren nu er af den opfattelse, at billederne er så værdifulde, og at der er tale om en slags hobbygenstande.

Uanset om ejerskabet af billederne kan fastslås til at være forsikringstagers som privatperson, er det stadig selskabets opfattelse, at alene omfanget og arten af de beskadigede passepartout (94 stk.) og rammer med museumsglas (27 stk.) brugt til udstillinger i forbindelse med forsikringstagers erhverv, ikke kan anses for at være almindeligt privat indbo i forsikringens forstand. Selskabet finder det yderst betænkeligt, hvis man som erhvervsdrivende uden videre kan udtage eventuelt nedskrevet og værdiløst erhvervsløsøre, for herefter at kalde det privat indbo og kræve nyværdierstatning over den private indboforsikring.

Vi skal endvidere bemærke, at selskabets udbetaling på kr. 20.000,00 + renter kr. 507,22 vedrører forsikringstagers krav for almindelige private indbogenstande herunder bøger, madrasser, videobånd, stof mm. Der er således ikke tale om en skønsmæssig erstatning for passepartout og rammer med museumsglas.

Afslutningsvis skal vi venligst bemærke, at selskabet ikke tidligere er blevet mødt med et erstatningskrav for hjælp til oprydning i kælderen, hvorfor vi ikke mener, at dette krav skal behandles af nævnet. Vi anmoder således forsikringstager om at fremsende dokumentation for hans udgifter og eller opgørelse over antallet af timer, således selskabet kan udbetale en behørig kontanterstatning herfor."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3. Hvilke genstande er dækket**

…

3.1 Almindeligt privat indbo
'Almindeligt privat indbo' er private ejendele, herunder alt, hvad der hører til en privat boligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt i afsnit 3.2 - 3.8 eller er undtaget efter afsnit 3.9.

3.2 Særligt privat indbo
Som 'særligt privat indbo' anses:

…

- Kunstværker

…

4. Hvilke typer skader dækker forsikringen

…

4.3 Storm og visse nedbørsskader.

4.3.1 Forsikringen dækker skade på forsikrede genstande som følge af:

…

4.3.1.2 Oversvømmelse fra tag, terræn eller altan som følge af voldsomt sky- eller tøbrud."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder ikke grundlag for at forkaste klagerens forklaring om, at passepartouter og rammer er at anse for private. Nævnet finder heller ikke, at omfanget indebærer, at der ikke er tale om private indbogenstande. Nævnet finder derfor, at selskabet skal erstatte genstandene med 90.150 kr. som krævet af klageren. At der muligt har været tale om skattepligtige gaver, kan ikke føre til andet resultat.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, GF-Forsikring A/S, skal udbetale klageren 90.150 kr. med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen